

Békeharang.

Kiadóhivatal: VII., Rottenbiller utca 35.

Előfizetési díj egész évre: csak 50 fillér.

Halottak napjára.

Tekints felfelé.

Bánatos a szíve máma minden embernek. Mindnyájan egyet gondolnak, egyet tesznek. Az egyik azt gondolja: „Hej, miért is nincs ma köztünk édesanyánk?” A másik meg azt sóhajtja: „De édes is volt az én egyetlen kis fiam!” Mindnyájan könnyeznek, mindnyájan koszorút tartanak. Kifelé iparkodnak ma mindnyájan a temetőbe. A temetőbe, ahol annyi öröm, annyi reménység van eltemetve.

Ilyenkor az emberi szívet egy nagy kérdés foglalkoztatja: miért is kell meghalni? Az ember sok mindenre megfelelt már, de e kérdésre az ember feleletet nem tud adni. És bárkihez is fordulunk, bármerre is tekintünk e földön, sehol még a legkisebb biztatást sem nyerjük. Egyszerre megmelegszik a szívünk, meghallottuk a boldogító szöveget: „Tekints felfelé!” Nem e földön kell keresni vigaszt, békességet, meglegedést, hanem ott fenn ahol minden szív megleli nyugalmát.

Ha széjjel nézünk körülöttünk, látjuk hogy minden teremtett lény fejet horgaszta lefelé néz. Egyedül az ember jár emelt fővel. Már testhordozása is rámutat arra, hogy mely irányba kell tekintenünk, honnan jöhet számunkra üdv és vigasz.

Tekints a csillagok közé és azok megtanítanak arra, hogy egyszerű gondviselő intéz a világon mindent. Ő az ki ideküldött, hogy itt a világon készülj elő egy jobb és dicsőségesebb létre. Tekints felfelé, mert az írás is azt mondja, hogy minden jó adomány felülről jő. A földi gond, a bűn és ennek következményei elfordítják tekintetünket attól, aki oda fenn van és innen származik minden

szomorúság és bánat. Tehát ha szíved szűkölködik békesség nélkül, akkor tudd meg, hogy csak onnan van, mert nem tekintesz felfelé. Tekints felfelé, mert ott észre fogod venni, minő gazdag, milyen nagy az, aki alkotott és sorsodat intézi. Nincsen gondolat, melyet Ő nem ismerne, nincsen vágy, melyet Ő ki nem elégíthetne, nincsen kívánság, melyet Ő nem teljesíthetne!

Tekints felfelé ma, mikor szíved bánatos. Azt hiszed talán, hogy Ő nem látja szomorúságod, nem ismeri ennek okát? Igen Ő mindent tud és így azt is, hogy miért kellett épen azt elvenni tőled, akit legjobban szeretted! „Azoknak akik Istent szeretik, minden javukra van!” Talán nagyon elmerültél földi gondjaidban, talán épen már végleg beakartál rendezkedni e világban és szükséges volt az intelem felülről, nehogy elfeledkezzél arról, hogy ki vagy mi vagy és miért vagy egy rövid ideig itt a földön. Vagy talán elfeledkeztél Róla, aki képére teremtett; Róla ki életét adta érted a keresztfán; Róla, ki üdvösséget szerzett számodra? Nem tévedtél-e talán el a világon jártodban bűnben, igaztalanságban, önzésben vagy ehhez hasonlóban? Nem volt-e szükséges a bánat, a gyász által téged meginteni? Tekints felfelé!

Tekints felfelé, mert ott trónol üdvözítő, ki minden sebet meggyógyíthat, ki minden könnyet letörölhet, ki minden bánatot örömmre változathat! Higyjél Ő benne, mint Megváltódban és Megtartódban! Kelj fel Vele és térj nyugvóra Vele! Ő vezérelni akar téged ez életben, minden rögön és nehézségen át: Ő üdvözíteni akar téged az örökkévalóságban! Tekints felfelé!

A meghalásról.

Állj meg, kedves olvasó, néhány pillanatra és mélyedj el velem a nagy embertömegek szemléletébe. Minő sürgés-forgás, nyeres és vesztes, szeretet és gyűlölet, sírás és nevetés, születés és meghalás. Van itt a gondolkodó számára elég talány. Maga az élet óriási rejtély. Mi az élet? Honnan ered? Épen oly talány a halál. Minek a betegeskedés, előregedés és meghalás? A halál meglesi a szegény gúnyhóját és a gazdag palotáját sem kerül el. A nagy gyermekesereg közé rohan, mint egy éhes farkas és elviszi a legszebbet, a legkedvesebbet, azt amelyik a legtöbb reményekre jogosított. Minden orvosi tudományt kigúnyol ez az ördöklő angyal. Nem irítozik attól, hogy elvegye a gyenge asszony mellől az erős férfit, az éhező gyermekektől a szerető apát, a kisdedek mellől a gondos édes anyát. A nyomor borzasztó széles keserű árja mindenfelé megtalálja útját. Minden város, minden falu mellékfolyója e hatalmas folyamnak; azoknak halk suttogása itt rettenetesen fájdalmas morajjal lesz. A könnyek tengere ez, kedves olvasó! Mennyire szenved is az emberiség a halál révén. És mily borzasztó, eljő egyszer ama reggel, amely téged is, engem is ravatalon pillant meg. Egy apa, egy anya, egy hitves, gyenge gyermekek könnyei duzzasztják meg e széles folyam árját. Milyen keserű a halál! Ezzel az öreg ellenséggel nem sikerült még eddig békét kötnünk, de sohasem is sikerülend.

Nekünk a halálnak szemeközé kell néznünk. Miért is oly félelmetes? Nem-e vált meg minket ezer gond és fájdalomtól? Hátározottan. Emellett az orvostudomány azt tanítja, hogy a halál tökéletesen fájdalom nélküli. A meghalás nem fáj. Csaknem valamennyi betegség enyhül a halál előtt. A haldokló izzadása az izomzat tevékenységének abbamaradására, a hörgés a tüdő gyengülésére enged következtetni. Mindez fájdalom nélkül megy végbe a testen. Ami fájdalmas, az a lelkünkben játszódik le. Elhagyni azokat, akikkel oly szoros viszonyban éltünk, az fájdalmas. De még mélyebben fekszik a halál fájdalomak oka. Ez, ama nagy kérdés: „Mi lesz a halál után?” Ez, a halál fulánkja.

Haldokolva sejtli az ember az örökkévalóságot és az önálló lelki élet valóságát. És mi lesz már most ebből az emberi lélekből?

Voltaire a francia gúnyolódó haldokolva így szólt orvosához: „Ajándékozzon nekem még néhány hetet!” Fejét csóválva szól a doktor: „Még néhány órát sem!” „Doktor

úgy a pokolba jutok!” Válaszolt izgatottan Voltaire.

Egy angol istentagadó haldoklás közben egész vagyonát (700,000 koronát) felajánlotta annak, aki betudja bizonyítani, hogy nincsen pokol.

Paulus heidelbergi professzor tagadta Istent és az örökkévalóságot. De halála előtt néhány pillanattal így kiáltott: „Van még egy másik élet is.” A francia államférfiút, Gambettát, aki hitetlenségét nyíltan bevallotta, halottnak tartották már, amikor még egyszer megszólalt ajka: „El vagyok veszve!”

Egy hitetlen francia odahívta barátját halálos ágyához és így szólt hozzá: „Életemben soha sem hittem valamit. Most muszáj hinned. Hitem hasonló az ördögökéhez: hiszek és reszketek!”

Úgy látszik, hogy az ember haldokolva oly tehetségeket nyer, melyeket életében nem igen ismer. A haldokló Sokrates kijelentette, hogy oly állapotban van, amelyben az ember leginkább tud jövődöt mondani. Pythagoras azt tanította, hogy a lélek a jövődöt előre látja akkor, mikor a testtől megválk. Ezzel megegyezik a biblia jelentése a haldokló patriárkáról.

„Elvégezett dolog, hogy az emberek egyszer meghaljanak, azután az ítélet.” Itt fekszik a meghalás súlypontja. És a jövődöt ítélet, amiről a Szentírás és a lelkiismeretünk tanuskodnak, úgy látszik egyáltalán nem valami sötét bizonytalanság a haldokló előtt. István, a vértanú halála előtt így kiált fel: „Uram Jézus, vedd magadhoz az én lelkemet.” Pál apostol meghalási kedvéről a következő szavakkal ad kifejezést: „Halál! hol a te fulánkod? Pokol! hol a te diadalmaid? Hála az Istennek, aki a diadalmaid adja nekünk a mi Urunk Jézus Krisztus által.” — „Kívánok elköltözni és Krisztussal lenni.” — „Nekem a meghalás nyereség.” Aki Krisztustól nyert igazi feloldozást, aki tudja, Isten nekem a keresztrefeszített Üdvözítőmért minden bűneimet megbocsátotta, az örömmel halhat meg.

1913. júl. 25. hazámban egy kedves fiatal asszony halt meg. Gyülekezetünknek hűséges tagja volt. Hitt az Ur Jézusban és istenfélő életet élt. Hirtelen megbetegedett. Az orvost kötszer kellett hívni éjnek idején. Reggel 3 óra tájt az orvos kijelentette, hogy minden veszélyen túl van a beteg és eltávozott. A házban levők mindnyájan lefeküdtek. Nemsokára azonban felkeltette a fiatal asszony férjét és így szólt: „Miksa, nekem meg kell halnom, de légy nyugodt, Isten veled lesz. Ő el fog látni téged és két gyermekünket (az egyik kettő, a másik egy éves volt). Még néhány vigasztaló szót mondott, mire a boldogságtól emelt hangon így szólt:

„Uram Jézus, a te kezembe ajánlom lelke-
met.“ Elszenderült. Jézus, akit ő szolgált
életében, hazavitte. Ha te is ily boldogan
akarsz meghalni, törekedj Jézussal érint-
kezésbe lépni. Egyedül Ő az út, az igazság
és az élet. Ő ad örök életet. Jézusnál lenni,
annyit tesz, mint boldogan élni és remény-
teljesen meghalni.

„Elmegyek, hadd megyek, Jézusomat
látni meg!“
Funk Mártou.

A munkából.

Október hava az aratási hálaünnep hó-
napja. A legtöbb gyülekezetünkben szép ün-
nepély volt ebből az alkalomból. A lelki
áldás mellett első rangú fontossággal bír az
anyagi kérdés. Sok függ attól, hogy ki mi-
módon kívánja meghálálni Istennek számos
áldásait. A gyülekezet csak úgy oldhatja
meg feladatát, ha kiki földi javaiból bizonyos
részt az Úr oltárára helyez. Persze, ennek
nem szabad koldusnak való adományok
lenni, hanem olyanoknak, amiket Istennek il-
lik felajánlani. Istennek népe hajdan min-
den jövedelme tizedét tette az Úr oltárára,
de mennyire elmaradunk mi manapság ez
igazán szép példa mögött. Vajha most, mi-
kor mindenki összeszedte gabonáját, gondol-
nánk a javak adományozójára is és arra a
nagy munkára, amelyet az Ő szolgálai végez-
nek! Így mindenesetre az adományunkat
is az áldás szerint szabjuk ki. Ne feled-
kezzél meg a misszióról!

A „Békeharang“ újévtől kezdve kon-
ferenciái határozat folytán havonta kétszer
fog megjelenni. Most van a legalkalmasabb
idő az előfizetésre és az új előfizetők gyűj-
tésére. Ugyan, kedves olvasó, előfizetél-e
már te a jövő évre? A „Békeharang“ ked-
ves vendéged szeretne lenni az 1914. esz-
tendőben. Ő mindig békességet fog hozni
házadba és szívedbe. Ha elesüggedsz olykor,
úgy új bátorságot fog szívedbe árasztani.
Ha szomorúság vagy bánat gyötri kebledet,
a „Békeharang“ vigaszt és nyugalmat fog
adni bennsődnek! És ti régi olvasói a „Bé-
keharang“-nak? Meg vagytok elégedve az-
zal, ha ti magatok élvezitek ez áldásokat?
Nem akarjátok-e ezeket megszerezni mások-
nak is? Szívesen küldünk mutatványszámot,
hogy terjeszthesd rokonaid és barátaid kö-
rében. Az egy korona előfizetési díj, oly cse-
kély, hogy a legszegényebb ember is meg-
rendelheti e lapocskát. Tehát fel bátran és
lelkesen! Az Úr é a szent ügy és Neki fo-
gnak egyszer számot adni arról is, hogy
mit végeztünk ebben a tekintetben. — Elő-
fizetni lehet, úgy a „Keresztény Könyves-
ház“-nál Budapesten, mint a szerkesztőnél

is, Ujverbáson. Aki azonnal előfizet, az a
hátralevő számokat ez évben ingyen kapja.

A szerkesztő kérése. Ha bárhol az or-
szágban lagnál is, kedves olvasó, és vágyó-
dol az evangélium és az üdvösség után, de
alkalmad nem volna buzgó keresztényekkel
társalogni, úgy fordulj bátran hozzá levél-
ben. Bárhol tarthatunk mi gyülekezetet, ha
csak kettő vagy három is összejön az evan-
gélium meghallgatására. Az első kereszté-
nyek sem gyülekeztek össze hatalmas temp-
lomokban, hanem házakban, ahová az apos-
toloikat meghívták. Így a szerkesztő is kész
bárhová elmenni, ha ilyen módon meghív-
ják. Lehet ez városban vagy falun; lehet
északon vagy délen, keleten vagy nyugaton.
Szép hazánk bármely helyére szívesen megy.
Vagy ha tudnál valakit, aki talán valahol
messze távol lakik és soha sincs alkalmad
vele érintkezni, de tudod, hogy az evangé-
liumot szereti és az igazságot megismerni
kívánja, úgy közöld címét e lapocska szer-
kesztőjével vagy szólítsd fel az illetőt arra,
hogy ezt cselekedje. Örömmel megy a szer-
kesztő ily missziói útra, mert nincs más ki-
vánsága, mint Isten országát minél inkább
kiterjeszteni és az emberek házába és szí-
vébe boldogságot vinni, a mi Urunk Jézus
Krisztus által.

Borzasztó vég.

Mikor néhány évvel ezelőtt egy vasár-
napon a szomszéd állomásomra mentem pré-
dikálni, úgy esett, hogy épen ebben a falu-
ban a tűzoltóknak volt egy ünnepélyük.
Már messziről hallottam a muzsikaszót. A
falu közelében láttam a tizenkét fehér ru-
hába öltözött díszhölgyet lobogó zászlókkal
előrehaladni. E látványon megijedtem. Egy
ház mögé futottam, hogy ne lássak semmit
belőle. Csodálatos, a falu egyik végén a tűz-
oltók ünnepi zaja, a másikon egy jól látoga-
tott gyülekezet, Isten ígését hallgatta a hárs-
fák alatt. Egy fiatal leány, ki egy szomszéd
faluban szolgált, a szülei kívánságára dísz-
hölgy szerepét játszotta. A varrónőnek éjjel-
nappal kellett dolgoznia, hogy a ruhát elké-
szítse. Alig hervadtak el a házakon a gir-
landok és koszorúk, amikor már a szülők
és az egész falut rémületbe ejtette az a hír,
hogy lámpa-gyújtásnál a leány ruhája meg-
gyulladt és pár nap múlva borzasztó kínok
között meghalt. Rettenetes! Az ünnepi ruha
halotti ruhává lett. A vasárnap megszen-
telenítése mindinkább elmérgesedik népünk
között, és a sok baleset folytán sem lesznek
okosabbak az emberek.

Azelőtt a nagyvárosiaknak volt kívált-
ságuk a vasárnapot ilyen ünnepélyekkel meg-
szentségteleníteni, manapság már minden kis

faluban ünnepelnek. Hogyha a vasárnapot ennyire megszenteltetik nem lehet az üdvösségről helyes véleményük az embereknek. Oh, a szemek kívánsága! Ha nem akartok, Istennek gyermekei, a sötétség eme hiábavaló cselekedeteiben résztvenni, ilyen bűnök láttára hűnyjatok szemet.

Miért követi a mulatságot annyi nyomor?

Budapesten hetenként 30—40 öngyilkosság fordul elő. A legtöbb a vasárnapról hétfőre virradó reggelre esik. Ez gondolkodóba ejt bennünket. Vasárnap van a munkásnak pénze mulatásra. Kocsmák, táncstermek, mozik és színházak megtelnek. Folyam árához hasonlóan hömpölyög nevetve és vidávozva a néptömeg a mulatótermekbe és a versenytérre. A városra, a szerencse napfénye sugárzik. Az emberek a legnagyobb pompában jelennek meg. És a vége: Vasárnapról hétfőre több verekedés, családi egyenetlenség és reménytelen öngyilkosság fordul elő, mint bármely hétköznapon. Semmiféle mulatság sem adhat az emberi léleknek boldogságot. Semilyen gyönyör sem menti fel az emberi lelket a kínpad alól. A nyolcvan éves Goethe azt állítja, hogy egész életében még három hétig sem volt igazán boldog. Ennek dacára a sorsnak oly nagy kegyeltje volt, mint kevesen a világon. Az emberi szív örökké tartó örömeiket kíván. Egészség, munka, kereset, boldog családi élet, mind nagyon kívánatos földi ajándékok, de elmúlnak és a halállal véget érnek. Csak Jézus Krisztus ad az életnek értéket. Ő tölti be keblünket életkedvvel.

Azért keresd Jézust és az Ő világosságát, lelkednek igaz boldogságát. A hétfői újság is ezt hirdeti. Bárcsak a mulató és mégis kétségbeeső emberiség példáján okulnál!

Funk Márton.

Methodista gyülekezetek tartatnak:

Budapest, VII., Rottenbiller utca 35.: Vasárnap d. e. 10 és d. u. 5 órákor, kedden és esütörtök este 8 órákor.

VI., Petneházy utca 25. (Angyalföld): vasárnap és szerdán este 8 órákor.

Bácsfeketehégy, Petőfi utca 486.: Csütörtökön este 1/28 órákor.

Csurog: Vasárnap d. u. 3 és Szombat este 1/28 órákor.

Kiskér: Vasárnap d. u. 2 és Szerdán este 8 órákor.

Kucora: Vasárnap d. u. 3 és Péntek este 8 órákor.

Kula: Szerda este 8 órákor.

Obecse, Mező utca 64.: Vasárnap d. u. 3 és Péntek este 1/28 órákor.

A jó példa.

Egy kis fiú otthon hozzászokott az imádkozáshoz. Minden reggel és este letérdelt az ágya előtt, hogy önmagáért és másokért imádkozzon. Egyszer látogatóban volt nagybátyjánál és egy szobában aludt unokaöccsével, aki nálánál néhány évvel idősebb volt. És most látta, hogy az idősebbik fiú lefekszik, anélkül hogy imádkozna. És ő maga is restelkedett és félt az imádkozástól, mert unokabátyja sem cselekedte azt. Így lekiált, anélkül hogy ágya elé térdelt volna. Az ágyban azonban nem talált nyugtot. Istenfélleme végre győzött az ember félelmén, felkelt letérdelt ágya elé és bocsánatot kért Istentől. És az Isten megáldotta őt és cselekedetét, amely például szolgált unokabátyjának. Alkalma nyílott őt imára tanítani és az Úrhoz vezetni. — Vajjon minő példát adsz te felebarátaidnak? —

A tisztaság jutalma.

F. G. tanítónő nemrégiben eladta házat, melyet atyjától örökölt. Szomszédai rá akarták venni, hogy csak hagyja el házat úgy amint van, sohse tisztogasson abban ő már. Ő azonban annyira tisztaságszerető volt, hogy házat nem akarta tisztátlanul átadni az új tulajdonosnak. Elkezdte a nagy munkát a szobákon és végezte a padlásokon és pincében. És itt a pincében nyerte el jutalmát. Amint a sok öreg holmi között kotorászott egy régi rozsdás fémtárgy csupa apró darabra hullott szét. Pénzdarabok voltak: arany és papíros. Édes atya megtakarított vagyonszáját, melyet hosszú életén át gyűjtött, sok önmegtartóztatás és önfeláldozás árán, most a rend és tisztaságszerető leánya megtalálta. Összesen 65,000 korona volt. — Így nyer jutalmat az, aki a tisztaságot és rendet kedveli.

Ókér: Szerda este 8 órákor.

Ósóné: Vasárnap d. e. 9 és este 7 órákor.

Palánka, Szt. István utca 125.: Kedden este 8 órákor

Szeghegy: Vasárnap d. e. 1/29, d. u. 2 és este 1/28 órákor; Kedden este 1/28 órákor.

Szenttamás: Vasárnap d. e. 1/210 és este 1/28 órákor. Szerda és Csütörtök este 1/28 órákor.

Tizsakalmánfalva: Vasárnap d. e. 9 és este 1/27 órákor; Szerdán este 7 órákor.

Újszivác: Vasárnap d. e. 9 és este 7 órákor.

Újverbász, Rákóczi F. út 436: Vasárnap d. e. 1/210 és este 8 órákor; Szerdán este 8 órákor.

Újvidék: Jenőherceg utca 5.: Vasárnap d. e. 10 és este 1/28 órákor; Csütörtök este 8 órákor.

Kiadja: a „Keresztény könyvesház“ k. f. szö. Budapest, VII., ker. Rottenbiller-utca 35. szám.

Felelős szerkesztő: Jakob János, Újverbász. Bács-megye.

Nyomatott Boros György könyvnyomdájában Újverbáson.